

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6020200130
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6020200130.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Jozefa Ryanta, na neverejnom zasadnutí dňa 25. marca 2020, v trestnej veci proti obžalovanému Y. J., stíhanému pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., v konaní o prepustení z väzby na slobodu, prejednal sťažnosť obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 05. 03. 2020, sp. zn. 11T/79/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného Y. J. z a m i e t a.
Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obžalovaného Y. J. n e n a h r á d
z a dohľadom probačného a mediačného úradníka.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením rozhodol podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. a § 79 ods. 3 Tr. por. o zamietnutí žiadosti obžalovaného Y. J. o prepustenie z väzby na slobodu, podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. rozhodol, že väzbu obžalovaného nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka a kontrolou technickými prostriedkami.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal obžalovaný po vyhlásení uznesenia na okresnom súde sťažnosť, ktorú dodatočne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Domáhal sa preskúmania napadnutého uznesenia, jeho zrušenia, prepustenia z väzby na slobodu a aplikácie ustanovenia § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Uznáva, že bol dňa 05. 03. 2020 rozsudkom okresného súdu uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., ale uvedené rozhodnutie sa mu javí ako nezákonné a podal voči tomuto rozsudku odvolanie.

Predtým, ako bol vzatý do väzby žil v spoločnej domácnosti s družkou X. I. a jej maloletou dcérou. Plánovali si založiť rodinu a jeho ponechanie vo väzbe bude mať v súčasnosti nepriaznivý vplyv na ich rodinný vzťah, teda postihne tým nie len jeho, ale i celú rodinu. V minulosti už bol súdne trestaný, ale prehlasuje, že v prípade prepustenia na slobodu sa nedopustí žiadnej trestnej činnosti, nebude sa vyhýbať trestnému stíhaniu a strpí všetky obmedzenia, ktoré mu budú uložené. Ani samotné oprávnené trestné stíhanie vo veci, v ktorej hrozí vysoký trest, samo o sebe nemôže byť dôvodom na obmedzenie osobnej slobody. Súd podľa jeho názoru dostatočne ani nešpecifikoval, v čom vidí u neho naďalej dôvody väzby. Preto si myslí, že sú splnené podmienky na jeho prepustenie z väzby na slobodu, a to prípadne aj nahradením väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Krajský súd na základe sťažnosti obvineného preskúmal v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. zákonnosť napadnutého uznesenia vo všetkých výrokoch, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že do väzby bol obžalovaný vzatý uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Rimavská Sobota dňa 28. 08. 2019, sp. zn. 2T/74/2019, právoplatným dňa 17. 05. 2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17. 09. 2019, sp. zn. 5To/61/2019, a to z dôvodov ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., pričom väzba začala plynúť dňa 26. 08. 2019 o 01.55 hod. a vykonáva sa v ÚVV a ÚVTOS G. G..

Trestná vec sa nachádza v štádiu, keď po podaní obžaloby súd prvého stupňa vykonal hlavné pojednávanie a na hlavnom pojednávaní dňa 05. 03. 2020 rozhodol uznaním viny u obžalovaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) a pol roka a pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Proti uvedenému rozsudku obžalovaný podal odvolanie, ktoré bude predmetom prejednávania odvolacím súdom s určeným termínom na 22. 04. 2020.

Už zo samotnej skutočnosti, že obžalovaný bol uznaný za vinného, aj keď nie právoplatným rozsudkom súdu prvého stupňa zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., vzbudzuje dôvodné podozrenie, že obžalovaný je dôvodne trestne stíhaný pre uvedený skutok a zločin, pritom zo skutkov je ďalej zrejmé, že rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 3T/191/2015 zo dňa 14. 01. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. 01. 2016, bol odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov a pre výkon trestu bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom tento trest vykonal dňa 26. 06. 2017. Teraz prejednávanej trestnej činnosti sa mal dopustiť po uplynutí dvoch rokov od vykonania uvedeného nepodmienečného trestu odňatia slobody. Napriek tomu, že obžalovaný spáchanie predmetnej trestnej činnosti popiera, na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa necíti byť vinným a využil svoje právo nevypovedať na hlavnom pojednávaní. Z trestnej činnosti je usvedčovaný predovšetkým výpoveďou vo veci poškodeného I. S., ako aj svedkov G.. Z. I. a S.. V. N., M. N. a D. S., ako aj ďalšími výpoveďami svedkov a listinnými dôkazmi, ktoré vzbudzujú dôvodné podozrenie, že skutočne sa obžalovaný mohol dopustiť predmetnej trestnej činnosti.

Z formálneho hľadiska sú naplnené dôvody väzby aj naďalej v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože obžalovaný sa dopustil zločinu pomerne krátko po tom, ako vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody pre taký istý zločin a nie je možné zabrániť mu v súčasnej dobe iným zákonným spôsobom v páchaní ďalšej závažnej trestnej činnosti, ako obmedzením jeho osobnej slobody v zmysle väzby.

Odvolací súd nezistil v napadnutom uznesení žiadne pochybenie, považuje ho za zákonné a preto sťažnosť obžalovaného ako nedôvodnú zamietol, samozrejme aj za súhlasu s okresným súdom vo výroku, kde rozhodol o nenahradení väzby u obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka alebo kontrolou technickými prostriedkami, pretože tieto inštitúty v praxi nie sú spôsobilé v danom prípade zabrániť obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd sťažnosť obžalovaného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.